

F. t. L. om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde.

ad § 23.

For de Personers Vedkommende, der f. Eks. paa Grund af Alder eller Svagelighed ikke kan være Medlemmer af en Sygekasse, bør der formentlig træffes Foranstaltning til Undgaaelse af, at de mister deres borgerlige Rettigheder som Følge af et dem overgaaet Ulykkestilfælde. Den nugældende hertil sigtende Bestemmelse, der aabner Adgang til at erholde Hjælp, uden Fattighjælps Virkning, er, saavidt bekendt, kun blevet anvendt ganske undtagelsesvis, og i de Tilfælde, hvor der er blevet tillagt den paagældende Erstatning, er der af den Kommune, der har ydet Understøttelsen, sædvanlig blevet krævet Refusion i den Erstatning. Raadet har tilkendt de paagældende, hvad der maa forekomme ubilligt. Man foreslaar derfor, at den nu bestaaende Adgang for Kommunerne til at yde Ikke-Sygekassemedlemmer Hjælp, ændres til en Pligt for Kommunerne, for saa vidt den paagældende af Hensyn, som ikke vedrører hans økonomiske Stilling, ikke kan være Medlem af en Sygekasse. Da den Erstatning, den paagældende faar tilkendt i Anledning af Ulykkestilfælde, i Virkeligheden kun er Erstatning for Tab af fremtidig Arbejdsfortjeneste, foreslaas det endvidere, at der ved Bedømmelsen af den paagældendes Trang ikke maa tages Hensyn til denne Erstatning.

ad § 26.

I den gældende Lov er Maksimum for Dagpengene sat til 6 Kr. daglig. I Overensstemmelse med de i Forslagets § 41 foreslaaede Nedsættelser bør dette Beløb ogsaa nedsættes, og man maa formene, at en Nedsættelse til 4 Kr. 50 Ø. vil være passende, saaledes at der indføres det samme Maksimum, som var gældende efter Lov Nr. 287 af 9. Maj 1919 om Ændringer i Ulykkesforsikringsloven af 6. Juli 1916, jfr. iøvrigt den som Bilag 4 trykte af Arbejderforsikrings-Raadet udarbejdede Oversigt over Maksimum og Minimum for Erstatninger og Dagpenge i de forskellige Ulykkesforsikringslove.

ad § 31.

Tilføjelsen om, at det kun tilkommer en forsikringspligtig Arbejdsgiver at oppebære en tilskadekommens Dagpenge, naar han yder ham fuldt Arbejdsvederlag, er foranlediget ved Ændringerne i §§ 49 og 50 vedrørende Forsikringen af Medhjælp i Husholdningerne, idet man maa formene, at kun den Arbejdsgiver, som er pligtig at betale for Medhjælpens Forsikring, bør

kunne oppebære Dagpengene, medens en Arbejdsgiver, som ikke har denne Pligt, ikke bør have denne Fordel.

ad § 33.

Med Hensyn til den nærmere Begrundelse for de i denne Paragraf foreslaaede Ændringer henvises til Raadets Indstilling (Bilag 1, Sp. 3623).

ad § 35.

I Overensstemmelse med de i § 41 foreslaaede Nedsættelser foreslaas Maksimum for Erstatningen til efterladte nedsat fra 12 000 Kr. til 9 000 Kr.

ad § 38.

Man har ment at kunne efterkomme et fra Repræsentanter for Skibsfarten fremsat Forslag om, at Begravelseshjælp vil være at udbetale i alle Tilfælde, herunder ogsaa naar den paagældende bliver begravet i Udlandet. Denne Ordning vil medføre for Skibsfarten, at den enkelte Reder i Henhold til Søloven paahvilende Forpligtelse til i visse Tilfælde at bekoste den omkomnes Begravelse, bliver forsikret hos Forbundet, for saa vidt angaar det i Ulykkesforsikringsloven nævnte Beløb. For de øvrige Erhverv vil den skete Ændring næppe betyde noget.

ad § 39.

Man foreslaar den hidtil for Invaliditetstilfælde gældende Frist for Optagelse af Sagen udvidet til ogsaa at gælde i Dødstilfælde. De Forhold, der betinger Erstatning i Dødstilfælde, vil være vanskelige at faa oplyst senere, da de knytter sig til Tiden før Ulykkestilfældets Indtræden.

ad § 40.

I Henhold til den gældende Lovs § 40 har en Tjenestemand, der kommer til Skade og afskediges, og pensioneres paa Grund af Ulykkestilfældet, kun Ret til i Henhold til Ulykkesforsikringsloven at faa udbetalt det Beløb, hvormed Ulykkeserstatningen overstiger Værdien af den Del af Pensionen, som er tilvejebragt ved offentlige Midler. Denne Bestemmelse har indenfor Tjenestemandskredse vakt en Del Utilfredshed, jfr. den som Bilag 5 trykte Skrivelse af 9. Juni 1923 fra Jernbaneorganisationernes Fællesudvalg, idet man har fundet det urimeligt, at Fradraget skal omfatte hele den offentlige Midler tilvejebragte Del af Pensionen, og der saaledes ses ganske bort fra den Pension, den paagældende under Hensyn til den Tid, han har arbejdet for ved-